

Protokoll fört vid förhör med

Wallin, CHRISTINA Margareta, 640116-8940,

boende Grev Turegatan 62, 1 tr. c/o Vor

114 38 Stockholm, tfn 08-61 05 92,

studerande vid Stockholms Universitet.

Förhöret hållet den 27 mars 1986 med

början klockan 10.55. Förhørsplats är

Wallins bostad.

Förhørsledare: Kriminalinspektörerna

Håkan Ström och Gunnar Olsson.

Wallin skall höras angående sina iakttagelser i korsningen Tunnelgatan - Sveavägen fredagen den 28 februari 1986.

Den aktuella kvällen hade Christina tillsammans med sin bror Per Wallin varit på biografen Rialto belägen på Sveavägen. Efter besöket på biografen hade de varit på Mac Donalds på Sveavägen. Efter besöket på Mac Donalds promenerade de Sveavägen söderut för att till fots bege sig till T-Centralen.

Förhöret övergår nu i konferensform.

Förhørsledare - F

Wallin - W

F: Ja, Christina. Vill du berätta vad för någonting som du iakttog, när ni kom och gick på Sveavägen.

W: Ja, jag gick på andra sidan Sveavägen och jag hör först ett skott och tittade över - ja, på andra sidan av Sveavägen - och ser då ingenting, men hör ett nytt skott och tittat dit igen och då ser jag tre personer varav en - jag vet inte om han redan ligger där eller om han har fallit ihop då men i alla fall och så en som springer i väg. Och då springer jag och min bror över gatan och då ser jag en annan man vid Dekorima-affären där, som jag tycker inte verkar reagera alls på händelsen.

F: Du börjar med att säga, att ni gick på andra sidan. Du menar alltså, att ni gick då på Sveavägens västra körbana i riktning mot Kungsgatan. Stämmer det?

W: Ja.

F: Hade ni kommit fram till korsningen med Tunnelgatan, när du hör det här första skottet eller var någonstans befann ni er? Kommer du ihåg det?

W: Ja, innan korsningen. Jag kan inte säga exakt, men det var femtio meter därifrån kanske.

F: Så lång bit som femtio meter?

W: Är det femtio meter ända där? Nej, då var det inte alls så långt. Ja, det var innan någonstans där. Det var snett över så såg man ...

F: Var det mycket folk i rörelse vid det här tillfället?

W: Nej, inte så mycket. Det var det inte.

F: Så du tror då, att det var cirka tio meter ...

W: Ja, tio meter kanske stämmer bättre.

F: Tio meter norr om korsningen med Tunnelgatan och du befann dig då på Sveavägens västra körbana.

W: Ja.

F: Det här första skottet kan du beskriva hur det låter? Är det en hög gäll knall eller någon dov knall?

W: Nej, jag tycker det är svårt att beskriva. Jag har inte hört så mycket skott i mina dar, men det - det andra skottet hördes tydligare, tyckte jag, men det var kanske för att man redan hade hört ett skott innan också, att man var mer uppmärksam.

F: Vad tänkte du, när det första skottet smällde då? Förstod du att det var ett pistol- eller revolverskott eller trodde du, att det var någon naturlig förklaring.

W: Ja, först trodde jag ju det. Jag tänkte, att - oj, ett skott - liksom, men sen tänkte jag, nej, det kan inte vara ett skott. Det måste vara en bil eller någonting, avgasröret eller någonting som smäller.

F: När du hör det här första skottet, kan du då lokalisera direkt varifrån det kommer?

W: Nej. Jag tittar - ja, på andra sidan hör jag att det kommer ifrån men inte exakt var.

F: Hur långt tidsmellanrum är det sedan tills det andra skottet kommer?

W: Jaa... det är ju bara några sekunder. Jag kan uppskatta det till fem sekunder kanske. Nej, inte ens det. Tre kanske.

- F: Du sa, att det skottet lät högre.
- W: Ja. Som jag kommer ihåg nu, ja.
- F: Var det beroende på, att du hade uppmärksamheten riktad åt det hållet eller ...?
- W: Ja, det kan ju vara det. Det vet jag ju inte.
- F: Vad såg du exakt då, när du hör det här andra skottet, för då har du ju, vad jag förstått, riktat blicken åt det här hållet varifrån det första skottet kom?
- W: Mm. Då ser jag tre personer och jag kan inte komma ihåg nu, om den ena redan ligger ner eller om han faller ner, när jag tittat dit. Det kommer jag inte ihåg. Det var så ... och så ser jag en som springer i väg.
- F: Var någonstans befinner sig de här tre personerna? Kommer du ihåg det? Om du pekar in det här på skissen.
- W: Ja, dom befinner sig ju här någonstans.
- F: Du pekar alltså i korsningen Sveavägen-Tunnelgatan på den östra sidan.
- W: Ja. Just det.
- F: Hade du lagt märke till dom här personerna innan du hör det här första skottet?
- W: Nej. Det har jag inte gjort.
- F: Och när du då hör det andra skottet, så är det då en person som faller eller har fallit omkull. Stämmer det?
- W: Mm.
- F: Och sedan är det då en som springande avlägsnar sig därifrån.
- W: Ja.
- F: Åt vilket håll springer den här mannen?
- W: Han springer upp Tunnelgatan, upp för trapporna. Nej, jag ser inte att han springer upp för trapporna, men han springer upp Tunnelgatan, det ser jag.
- F: Det ser du?
- W: Mm.
- F: Hur mycket ser du av den personen?
- W: Inte mycket. Min uppmärksamhet var inte riktad direkt på honom. Det var mer på dom andra två liksom. Jag ser bara att han är mörk.
- F: Att han är mörk?
- W: Ja, klädseln är mörk.
- F: Kan du säga något ytterligare om klädseln?
- W: Ja, jag har för mig att det var något kappliknande han hade på sig.

- F: Vad grundar du det på?
- W: Jag har för mig att det fladdrade litet grann när han sprang. Det är jag inte säker på.
- F: Nej. Det är bra att du poängterar det du är säker respektive osäker på. Du har för dig alltså, att det var någonting som fladdrade när han sprang?
- W: Ja.
- F: Fick du någon annan uppfattning om klädseln mer än att det var mörk?
- W: Nej.
- F: Fick du någon uppfattning om den här personens sätt att springa? Hann du reagera på det?
- W: Nej.
- F: Hann du se, om den här personen hade någon huvudbonad eller inte?
- W: Ja, det är så svårt nu när man har läst liksom i tidningarna, tycker jag, att komma ihåg vad jag sett. Jag vill säga nu, att jag har fått för mig att han hade någonting på huvudet, ja. Men jag vet inte hur mycket - om det är för att jag har läst om det eller om det är - det vet jag inte.
- F: Försvinner den här andra personen omedelbart efter det att det andra skottet har hörts? Eller står han kvar någon tid?
- W: Ja, jag får för mig att han stod kvar någon tid, ja, innan han springer. En väldigt kort stund men ändå liksom. Ja ...
- F: Märker du om han springer fort eller om han går med hastiga steg?
- W: Nej, han springer, tycker jag mig komma ihåg.
- F: Är det något mer du kan säga om den mannen? Hans sätt att röra sig eller - är det naturligt eller var det någonting du tänkte på?
- W: Nej, inget konstigt med det.
- F: Sedan så berättar du då, att du och din bror går över Sveavägen. Var någonstans går ni över gatan?
- W: Ja, det måste väl vara - nu kommer inte jag ihåg om det finns något övergångsställe här.
- F: Ja, det tror jag att det gör.
- W: Gör det det. Ja, vi gick inte över där i alla fall. Innan det.
- F: Så ni passerade alltså Sveavägen strax norr om dess korsning med Tunnelagatan?
- W: Ja.
- F: Och vad ser ni när ni kommer fram till den här platsen, där den här mannen har sjunkit ihop?

- W: Ja, vi ser att han ligger där och att det är en dam som ligger över honom liksom.
- F: Har det kommit fram några andra människor till den här platsen före er?
- W: Mm.
- F: Kan du säga någonting om vad det var för människor eller vad dom kom i för fordon eller om dom kom gående?
- W: Ja, dom kom nog gående, tror jag. Ja, vad jag kommer ihåg, så var det bara en tre stycken som var där, när vi kom.
- F: Sen nämnde du om någon annan man, som du hade reagerat för. Kan du berätta var någonstans du såg honom till att börja med?
- W: Ja, precis vid Dekorima, färgaffären där vid - ja, vad ska man säga, vid ingången där så är det en liten inbuktning, där står han.
- F: Kan du beskriva hur den mannen var klädd? Har du någon minnesbild av det?
- W: Jaa, han hade - jag har för mig att han hade en mörkblå jacka på sig. En midjelång.
- F: Ja. Något speciellt med jackan som du kommer ihåg i dag? Om du kan beskriva den närmare på något sätt?
- W: Nja, dragkedja och sidofickor på den har jag för mig att det var.
- F: Midjelång?
- W: Ja.
- F: Vilken mörkblå färg? Kan du här i rummet se någonting som går i samma färg?
- W: Ja, dina byxor ungefär.
- F: Ja. Och dom är klart mörkblå. Kommer du ihåg om han hade något annat klädesplagg, som du då kan erinra dig?
- W: Nej, jag kommer inte ihåg vad han hade för byxor eller skor eller ...
- F: Kan du beskriva utseendet på honom då?
- W: Mm. Han var ljushårig, ganska tjockt hår och mustasch.
- F: Hur lång var han? Har du någon uppfattning om det?
- W: Ja, inte så lång. 1.80 kanske.
- F: Ålder?
- W: 30 - 35.
- F: Var han tjock eller smal eller normal till ...
- W: Normal.
- F: Och han stod alltså inne i det här prånget vid Dekorima.
- W: Mm.

- F: Vad var det mer du reagerade över honom och hans beteende?
- W: Ja, jag tyckte det var lustigt, att han inte reagerade någonting, att han bara stod där liksom. Jag fick en känsla av att han visste, vad som hade hänt eller liksom vad som skulle ske, kan man säga.
- F: Sa han någonting som du hörde?
- W: Nej. Min första tanke var det, att jag ska gå fram och fråga honom liksom vad som har hänt. Jag trodde att han visste det, men jag gjorde ju inte det.
- F: Såg du om han sen var kvar hela tiden tills polis kom till platsen?
- W: Nej, jag tror inte han var det. För sen vet jag, att jag gick fram till Dekorimaaffären för - ja, det stod en tjej där som såg illa och då har inte jag något minne av att jag såg honom.
- F: Vad gjorde du, när ni hade kommit fram till den här mannen som låg ner på gatan?
- W: Ja, min första tanke var det att ambulans - vi måste skaffa ambulans och då sprang jag fram till en taxibil som stod där.
- F: Kommer du ihåg vad det var för sorts taxibil?
- W: Nej, jag är så dålig på märken. Det var en vit~~nar~~ jag för mig.
- F: Pratade du med chauffören i taxibilen?
- W: Ja.
- F: Var det en man eller en kvinna?
- W: En man.
- F: Vad sa du till honom?
- W: Jag frågade om han kunde ringa eftertaxi och då sa han, att han redan hade gjort det.
- F: Ringa efter taxi, sa du?
- W: Nej, ringa efter ambulansen. Och sen under tiden då, där kom några stycken till under tiden och det var bland annat den här tjejen, som gjorde - ja, hjärtmassage och så en kille, som gjorde konstgjord andning.
- F: Hur länge dröjde det innan polis kom till platsen? Har du någon uppfattning om det?
- W: Jag tyckte det gick fort. Tre till fem minuter.
- F: Sen en annan fråga, som du inte får ta illa upp att jag ställer. Hade du druckit någon alkohol den här kvällen?
- W: Nej.
- F: Hann du se något vapen, som du kunde lokalisera dom här smällarna ifrån?

- W: Nej.
- F: Såg du någon eldsflamma eller rök?
- W: Nej.
- F: Har Gunnar Olsson någon fråga?
- O: Nej.
- F: Vill du ha det här bandet återuppspelat för dig eller kan du godkänna förhöret?
- W: Ja.
- F: Du kan godkänna det?
- W: Jag kan godkänna det, ja.
- F: Då avslutar vi förhöret klockan 11.11.

Stockholm dag som ovan

Håkan Ström
kriminalinspektör

- Förhöret återupptas klockan 11.14, då Christina Wallin skall försöka beskriva de här tre personernas inbördes lägen i samband med att hon hör det andra skottet.
- W: Ja, om detta är Tunnelgatan så att dom står någonting typ så.
- F: Som i en form av en triangel?
- W: Ja.
- F: Har du någon uppfattning om åt vilket håll dom här personerna är vända? Du har ju gjort en triangel. Står alla personerna så att säga med ansiktet in mot mitten av den här triangeln?
- W: Jaa. Det är vad jag kommer ihåg så här i alla fall.
- F: Och den här personen som sedan springande lämnar platsen, kan du beskriva var någonstans han har stått i den här triangeln?
- W: Ja, att det är han som har stått närmast(ohörbart)
- F: Närmast Tunnelgatan alltså?
- W: Ja.

F: Och den person som faller ihop, vilken ...

W: Ja, att han står - ja, vad ska jag säga - bortåt Kungsgatan liksom.

F: Längst söderut av dom här tre i korsningen Tunnelgatan-Sveavägen. Och kvinnan hon ska alltså stå längst västerut av dom här tre då, närmast så att säga Sveavägens körbana?

W: Ja. Just det.

F: Är det din minnesbild av det?

W: Ja, det är det.

F: Reagerade du för dom här tre personerna redan när du hörde den första knallen, att du riktade din blick mot dom redan då?

W: Ja, det har jag inget minne av.

F: Det har du inte?

W: Nej.

F: Och sedan när då andra knallen hörs, så har du en uppfattning då, att dom stod som i en form av triangel?

W: Mm.

F: Stämmer det?

W: Ja, nu vet jag att det var så eller - ja, för när jag tänker efter, när jag hör andra knallen så är jag inte säker på, att den ena står överhuvudtaget.

F: Utan en kan redan i det läget ha sjunkit ihop?

W: Det kan hända jag iakttog det här redan vid första, men det är ingenting som jag kan svara på så här, för det gick ju så fort allting och att det är därifrån bilden kommer, att dom stod så där.

F: Men det är alltså den minnesbild du i dag har av dom här personernas inbördes placering?

W: Ja.

F: Ja, har Gunnar Olsson någon fråga på den här biten?

Då avslutar vi det här tillägget klockan 11.17.

Stockholm dag som ovan

Håkan Ström
kriminalinspektör